

• door Peter van Beugen

The Gift of Prophecy

Profetie is een van de gaven en bedieningen die God aan de Gemeente heeft gegeven tot haar opbouw. Onder profetie verstaan we in dit verband niet 'de Bijbelse profetieën' aangaande de toekomst, zoals opgetekend in bijvoorbeeld de boeken van Daniël en Openbaring, maar een geestelijke activiteit waardoor God tot zijn volk spreekt, in vroeger tijden tot zijn volk Israël en in deze tijd in en tot zijn Gemeente. De sleutelgedeelten over profetie vinden we in Rom.12:1-6, 1 Kor.12-14 en Ef.4:11-16.

Een veel gebruikte en actuele inleiding tot het onderwerp biedt het boek van Wayne Grudem, *The Gift of Prophecy*. Het boek verscheen voor het eerst in 1988; ik heb gebruik gemaakt van de herdruk die in 2000 verscheen bij Crossway, Wheaton. De tekst in de herdruk is vrijwel ongewijzigd. Er is vooral een aantal appendices toegevoegd waarin Grudem enkele argumenten uit het boek verder uitwerkt en waarin hij ook in gesprek gaat met een aantal recensenten van zijn eerdere uitgave. Grudem biedt naar mijn mening een tamelijk complete, overzichtelijke en logisch opgebouwde inleiding op het onderwerp, zoals blijkt uit de hoofdstuktitels die ik hier volledig geef: : 1. Old testament prophets, 2. New testament apostles, 3. New testament prophets at Corinth, 4. New testament prophets in the rest of the New testament,

5. The source of prophecies, 6. Prophecy and teaching, how are they different gifts? 7. The content of prophecies, 8. Prophecy as a sign of God's blessings in a church, 9. Prophets and church government, 10. Can all believers prophecy? 11. Women and prophecy, 12. The duration of prophecy – how long will prophecy be used in the church? 13. Encouraging and regulating prophecy en 14. Why do we need the gift of prophecy today?

Grudem begint zijn bespreking met vast te stellen dat over het onderwerp van profetie uiteenlopende gedachten bestaan op christelijk erf die zich ruwweg in twee groepen laten onderscheiden: een 'charismatisch' standpunt dat zegt dat profetie een woord van de Heer is dat Gods leiding geeft voor specifieke details van ons leven [...] en een gereformeerd of dispensationalistisch standpunt dat zegt dat een dergelijke visie een bedreiging vormt voor de unieke autoriteit van de Bijbel als Gods 'voltooid woord voor ons'(p.17). Vervolgens stelt Grudem zich de vraag of een nieuw onderzoek van het Nieuwe Testament een oplossing kan bieden tussen deze gezichtspunten en of er een middle-position mogelijk is. Elk hoofdstuk wordt afgesloten met een 'Application for Today' waarin praktische vragen aan de orde worden gesteld

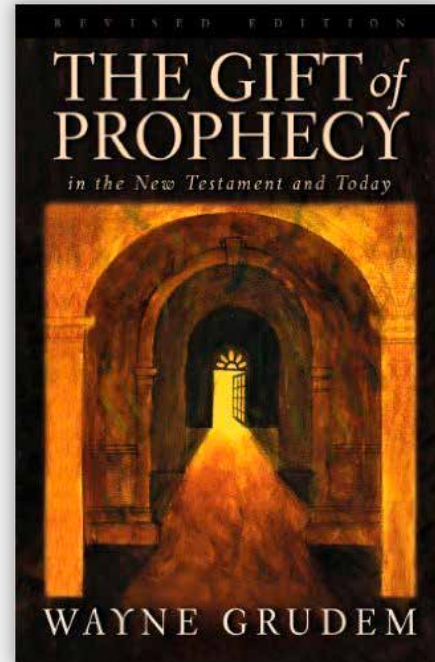
als 'moet ik mij uitstrekken naar de gave van profetie', 'hoe kan ik weten of ik die gave ontvangen heb', 'hoe kan ik mij beschermen tegen valse profetie' etc.

Nadat Grudem de status van OT- profeten en profetieën heeft besproken stelt hij de vraag: hebben alle NT profetieën dezelfde 'status' als rechtstreekse uitspraken van God die onvoorwaardelijk moeten worden gehoorzaamd? Deze vraag is cruciaal om mogelijk verkeerd gebruik of zelfs misbruik van deze gave te onderscheiden; er kan zich immers iemand opwerpen die zich beroept op openbaringen van God en die boodschappen doorgeeft, die door anderen vervolgens gehoorzaamd moeten worden, omdat ongehoorzaamheid aan zijn woorden gelijk zou staan aan ongehoorzaamheid aan God. Grudem lost dit dilemma op door te stellen dat de apostelen van het NT de status van de profeten van het OT hebben overgenomen en dat daarom alleen hún profetieën gezaghebbend zijn. Hiervoor doet hij een 'ingreep' in de lezing van Ef.2:20 en stelt dat apostelen en profeten daar gelezen moet worden als 'apostel-profeten', dus apostelen die ook profeten zijn. Ik deel deze analyse van Grudem en zijn lezing van Ef.2:20 niet. Zijn oplossing is ook niet sluitend: wat doen wij immers met de geschriften van Lukas en Markus, die samen bijna 1/3 van het Nieuwe Testament hebben geschreven? Zij staan niet bekend als apostelen, maar mogen wel tot de profeten van het Nieuwe Testament gerekend worden. Voor het vervolg van het boek is dit verschil over de 'apostel-profeten' echter niet cruciaal. In het volgende hoofdstuk, waar Grudem 1Kor.14 aan de orde stelt, komt hij tot de omschrijving van de gave van profetie als 'het spreken van menselijke woorden om iets door te geven dat God ingeeft'. In zijn bespreking geeft Grudem ruime aandacht aan het beoordelen van de profetieën: de woorden van profeten mogen en moeten ter harte worden genomen als een boodschap van God, maar mogen en moeten eveneens aan een gezond en geestelijk oordeel worden onderworpen.

Grudem begeeft zich daarmee volgens mij op veilig terrein. De gave van profetie heeft als zodanig geen bijzondere status ten opzicht van andere gaven, bijvoorbeeld die van leraar. Beide zijn gegeven door God maar ook leraren en profeten zijn feilbare mensen: hun uitspraken of hun onderwijs hebben niet automatisch de status van goddelijke onfeilbaarheid, zij kunnen zich vergissen en zij kunnen mogelijk ook gedreven worden door beweegredenen die meer van mense-

lijke dan van goddelijke oorsprong zijn. Tegelijk is de gave van profetie, ook voor ons vandaag, een van de door God gegeven bedieningen tot het nut en de opbouw van de Gemeente. Voor deze gave geldt verder wat voor alle andere gaven geldt: wanneer de biddende verwachting - zowel van degene die de gave uitoefent als van de overigen - van God is, mogen we ook de zegen van God erover verwachten.

De tijd ontbreekt nu om ook de rest van het boek te bespreken, maar de lezer kan met dit boek over profetie aan de slag volgens de methodiek waarmee we profetieën zelf tot ons nemen: dankbaar aannemen en tegelijk kritisch beoordelen of deze dingen ook zo zijn. Ook in het niet door mij besproken gedeelte van het boek ga ik niet in alle zaken met Grudem mee - ik deel o.a. niet zijn analyse van 1Kor.14 - maar ik beveel het boek niettemin met een gerust hart ter lezing aan. Misschien functioneert de 'profetische dienst' onder ons alleen nog een beetje in naam, misschien matigen we ons wel eens te gemakkelijk de positie aan om iets door te geven - al of niet van de kansel - of misschien zijn we daarin juist wel te bescheiden? Een nieuwe overdenking van dit thema kan misschien onze geesten opwekken en een frisse wind van God door ons persoonlijke of gemeenschappelijke leven laten waaien.

Wayne Grudem,
The Gift of Prophecy, 2000,
Crossway, Wheaton USA